

at landbruget skal kompenseres. Jamen det er jo fantastisk. Millionerne vælter ind i støtte, flere og flere. Og i den situation tillader man sig at komme her og præsentere Folketinget for et forslag om, at så skal landbruget så sandelig have kompensation. Jamen altså det trodser jo enhver beskrivelse.

Kl. 14.00

Jeg vil godt spørge ministeren: Er det regeringens opfattelse – jeg kunne forstå, at det var Dansk Folkepartis opfattelse – at det her princip om stadig større kompensationer til landbruget for nogle tab, som man ikke har, skal fortsætte også i de kommende år, således at regeringen har tænkt sig at gå til valg på, at der skal være sådanne kompensationer for tab, man ikke har, også i de kommende år? Og har jeg ret i, at så vil beløbet, tabet, for det offentlige vokse år for år? Nu er det 168 mio. kr. det første år. Hvor meget bliver det det andet og det tredje år? Sådan ved løselig hovedregning når vi hurtigt op på 400 mio. kr., hvis det fortsætter på den måde.

Men jeg vil da godt bede ministeren komme herop og bekræfte, at det vitterlig er regeringens politik. Sådan har jeg forstået det. Jeg forstod i hvert fald på Dansk Folkeparti, at det er man helt indstillet på at gå til valg på.

Egentlig er der jo noget storstilet over, at man går til valg på at kompensere nogle, der ikke har lidt et tab, men tværtimod har fået i pose og sæk. Det er jo en helt ny form for princip for støtteordninger og kompensationer.

Tidligere har vi haft det princip, at kompensationer var noget, man gav folk, hvis de havde lidt et tab, så de var kommet i en ulykkelig situation, hvis der var en fyrværkerifabrik, der var eksploderet, eller til et eller andet, hvor man pludselig stod i nød, og så skulle staten ind og være med til at hjælpe og give en kompensation. Men nu har man altså fået udmøntet et nyt støtteprincip, der går ud på, at hvis man får noget mere, så skal man have noget kompensation for det. Jamen, det er vitterlig fantastisk.

De borgerlige ordførere indledte debatten med nogle sindrige matematiske forklaringer. Venstres ordfører var vel den, der var mest kunstfærdig i sin forklaring. Han havde fundet ud af, at der var en eller anden særlig post på EU's budget, som var faldet lidt, og så var det lige præcis den post, der skulle kompenseres for. Det var selvfølgelig ikke alle de andre poster, som var steget. Nej, det var lige præcis den finurlige post, han havde siddet og ledt efter i

budgettet. Den havde han så fundet. Og den kunne man så give kompensation for.

Jeg vil godt spørge, om det er et kompensationsprincip, som vil blive udstrakt til andre områder af samfundslivet, for så vil vi endda fra Enhedslistens side kunne være interesserede. Der kunne være befolkningsgrupper, der havde så store vanskeligheder, at vi ville være indstillet på fra Enhedslistens side endog at medvirke til sådanne kunstfærdigheder, hvis det kunne komme nogen til gavn, som virkelig havde brug for pengene. Så vil vi gå meget langt, også med hensyn til besynderlige bortforklaringer. Det vil jeg da ikke lægge skjul på.

Men jeg vil sige, at topmålet vel er nået i den her debat. Og dybest set er det jo egentlig ikke morsomt. Det er jo egentlig lidt trist, at debatten i vores folkestyre trækkes ned på det niveau af de borgerlige partiers ordførere.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg kan ikke lade være med at sige indledningsvis, at vi jo kan komme vidt omkring her i debatten. Og jeg tror ikke, der skal gives landbrugsstøtte til at kompensere for fyrværkerifabrikker, for der er heller ikke så mange af dem, der ligger på landet. Men det er jo en helt anden sag.

Vores ordfører på området, fru Tove Videbæk, kunne ikke være til stede, så jeg har lovet at fremføre partiets synspunkter på hendes vegne.

Egentlig er vi for det her forslag. Vi synes bare, det er en underlig sammenkobling, der gøres i det her forslag fra regeringen, hvor man sammenkobler en EU-landbrugsstøtte, som skal afvikles, med det rent interne forhold omkring skatter.

Det kan godt være, at vi fremover vil se flere af den type sammenkoblinger. Vi synes, det er to ting. De fleste partier er enige om at afkoble landbrugsstøtten og omlægge den til jord i stedet for produktion. Men at det så skal have noget at gøre med skat på jord virker for os fuldstændig tåbeligt.

Vi vil gerne være med til at sænke jordskatterne. Vi har faktisk i flere omgange foreslået, at jordskatterne skulle reduceres – skatter på produktionsjord, for at sige det helt rigtigt. Og jeg tror også, at vi fremover vil komme til at opleve den her debat, også i forbindelse med strukturreformen og de forskellige promillegrænser fra kommune til kommune osv. Den debat skal vi nok få nogle gange her i det næste år. Vi vil gerne være med til at sænke jordskatterne, men er